Bon Dia

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Bon Dia

Lletra original

La vella MontserratDesperta al barri a cops d'escombra tot cantant,Les primeres persianesS'obren feixugues badallant.Rere le vidre entelatEl cafeter assegura que no era penaI es desfà la conversaIgual que el sucre del tallat.Bon dia, Ningú ho ha demanat però fa un bon dia,Damunt els caps un sol ben insolentIl·lumina descarat tot l'espectacle de la gent.Al bell mig d ela plaçaLa peixetera pren paciència amb la ConsolQue remuga i regala Grans bafarades d'alcohol.I al pedrís reposantL'avi Josep no es deixa perdre cap detalII amb l'esguard es preguntaQuants dies més té de regal.Bon dia...Nens xisclant, olor a pixum de gat,Veïnes que un cop has passat et critiquen.Gent llençant la brossa d'amagatI un retardat que amb ulls burletes et miraI diuBon dia...

Lletra traduïda

... gestionant un decalaix

Els autors de la cançó diuen que... Lluís Gavaldà: (...) Sí, (va sortir com un raig, igual que "Vespre") a l'autobús, anant de Constantí a Tarragona, tornant d'un assaig. Hi ha una cosa del "Bon dia" que sempre m'ha fet molta gràcia: s'ha convertit en un símbols d'alegria i festa, de ganes de viure i joia, i en realitat la lletra no tenia per mi aquesta intenció. Jo volia explicar que el clima mediterrani és molt cruel. Volia dir que, de vegades, tu estàs fet pols i a fora hi ha un dia esplèndid i, llavors, et fa molta ràbia que faci bon dia perquè per dins estàs fotut (...). Ha acabat sent una cançó que parla d ela joia de viure. I, de fet, ja m'agrada. Em sembla bonic que una cançó acabi sent diferent de com pensaves que seria. **Els prega_rockers diuen que...** Voldríem que el món sentís i es comportés conforme al que ens passa per dins però, per sort, la realitat és més complexa. El sentiment que expressa en Lluís és el mateix que el que diu en Bono, dels U2, en la cançó "Beautiful Day" . El món no es presenta net i immaculat, hi ha mala herba, però no per això deixa de ser estimat per Déu.

Gestionant la complexitat: Paràbola del blat i el jull. [Mt 13, 24-30]

Després els proposà aquesta altra paràbola: --Amb el Regne del cel passa com amb un home que va sembrar bona llavor en el seu camp; però, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar. Quan els brins van créixer i es va formar l'espiga, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: »--Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull? »Ell els respongué: »--Això ho ha fet un enemic. »Els mossos li diuen: »--¿Vols que anem a arrencar el jull? »Ell els respon: »--No ho feu pas, no fos cas que, arrencant el jull, arrenquéssiu també el blat. Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega, i llavors diré als segadors: "Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, arreplegueu-lo i porteu-lo al meu graner."